

dro de siniestres d'invalidesa de la «Unió Médico-Farmacèutica de Catalunya», segons càlculs del Dr. Puig i Sais referents a 11 anys, la prima probable mensual corresponent a 5 pts. diàries oscil·laria entre 2 pts. (any 1909) i 3'35 (anys 1912 i 1915) amb un promig de 2'90, prima bastant elevada si solament es referís al risc d'invalidesa, entenent per tal tot estat orgànic productor d'incapacitat absoluta per al treball de més de 30 dies de duració. Un 1 % d'invalidesa calcula en globe En J. Cunillera per a 47.312 individus de Montepios de Barcelona; no més enllà de 1 per 150 a 1 per 200 en gita el promig de les estadístiques que hem compulsat i que fora inoportú analitzar aquí. De totes maneres resulta que amb la quota d'invalidesa establerta hi ha la seguretat d'atendre amb el més ample sentit el risc desitjat i que amb el sistema establert per nosaltres mai es pagarà més que la quantitat suficient per atendre'l.

Nota 4. El promig de mortalitat de la «Mútua del Comerç i de la Indústria, a l'estructura de la qual ens acostem, en els 18 anys que porta d'existència, es del 1 % escàs (9'625 ‰), el nostre sera durant uns anys més elevat, perquè allí no admeten individus de més de 40 anys; és assumpte del que se'n ha de tractar en la MUTUAL MÈDICA més endavant. Ara toquem-lo, encara que incompletament, per l'estil de com hem tractat el d'invalidesa. amb el fi de donar idea de la solidesa amb que es tracta d'establir la primera institució de Previsió del Sindicat. Pagar 24 pessetes anuals per assegurar a la mort un capital de 1.000 (o el que és igual, pagar-ne 20 mensuals per assegurar-ne 10.000, vegi's el modo de constituir la pensió de vida), fóra pagar la prima pura que per a l'edat de 38-39 anys fixa la Comissaria General de Segurs en sa Memòria de 1912, en altres termes, és actuar baix el suposat d'una mortalitat del 24 per 1.000 o sigui del 2'40 100, i en la població mèdica de Catalunya considerada en conjunt, la mortalitat no ve a resultar més que del 1'50 llarc al 2 escàs per cent, d'on se'n deriva que la *derrama* mensual màxima fixada per nosaltres és suficient per a cobrir nostres necessitats, àdhuc prescindint del capital de reserva.

Nota 25. Com es veu en l'article següent, el dipòsit inicial o llança consisteix en pagar per anticipat tres *derrames* màximes. El contingut d'aquest paràgraf pot suavitzar-se en benefici del que no pugui anar al corrent de pagament per contractes eventuals de la vida.

Nota 26. Quan i quan s'hauria de parlar i s'ha de fer encara sobre aquest article! La quota de compensació de vida, àdhuc duplicant-la com autoritza el paràgraf, resulta teòricament molt baixa. En redactar el text definitiu podria quedar segons resultat del càlcul actuarial, però aleshores seria molt alta i no s'ha de perdre de vista que més que una compensació en tota l'extensió de la paraula, es busca dificultar l'entrada de gent de més d'una quarantena d'anys. Altre punt d'importància és que fent l'escala per quinquennis resulten salts molt forts i en definitiva valdrà més fer-la per anys. Altre punt, i espinós, és el de la dificultat per a constituir tan relativament forts desemborsos, cosa remeiable, partint de aquest raonament: la MUTUAL ha de col·locar capital a rèdit, per lo que mitjançant certs requisits de facilíssim complir, pot fer al soci un préstec de la quantitat que ha de dipositar, a deduir de la pensió en esdevenir la mort d'aquell i pagant el 6 % d'interès del saldo restant, per a simplificar, 0'05 pts. mensuals per cada 10 pts. o fracció de 10 pts. pendent.

Nota 27. Principi: cada grup es bastarà a si mateix.

Nota 28. Si per etzar de la sort no hi pot arribar, serà auxiliat pel de compensació, genèric de la Secció d'invalidesa.

Nota 29. I en últim terme pel fons mixte, comú a Invalidesa i Vida. De manera que en definitiva, hi ha poc menys que tots els bens socials per a pagar els subsidis que es presentin al cobrament abans d'ésser ajornat aquest.

Nota 30. Aquí hi ha la veritable compensació que el jove reb de l'ingrés del vell, que presuposa una major càrrega per al conjunt. Assegurat el pagament del subsidi corrent, el sobrant va destinat a la disminució de la *derrama* en pro-

porció a l'augment a que un l'ha exposada per mor de l'edat d'un nou mutualista.

Nota 31. Resultat final El patrimoni mutual destinat per l'individu a la tasta de previsió pròpiament dita (garantia i compensació), és intangible, no pot ésser invertit en res més; en canvi, de la resta dels ingressos socials s'en pot destinar a l'alleugerament de la prima, quota, *derrama* o part alíquota. Naturalment, sempre partint de la base d'una bona administració, perquè amb mala administració tota institució de previsió fracassa.

Nota 32. Clara apareix la tendència de que amb l'organització sindical es desitja lograr sense esforç econòmic per part de l'individu el segur d'invalidesa.

Nota 33. La part referent a administració i govern s'ha d'ampliar més i fixar bé, sobre tot en ço referent a inversió i maneig de fons socials. En la discussió del projecte en l'Assemblea de Delegats es tenen d'articular aquests extrems.

Nota 34. En les esferes de la MUTUAL ha d'impedir-hi la placidesa; si esdevé un contracte al Sindicat, que el rebí si acàs els homes en condicions de lluitar, jamai el pobre invàlid i encara menys aquells el pervindre dels quals fou en vida conflat, podria dir-se dipositat en la caixa de la MUTUAL MÈDICA.

Normes per a la reforma d'honoraris

PONENTS: DR. H. PUIG I SAIS I DR. H. SICART

1 Tenint en compte que el promig del cost de la vida s'ha augmentat més d'un cent per cent en relació a l'any 1914, els honoraris mèdics que aleshores resultaven equitatius, s'han d'augmentar en la mateixa proporció, i els que ni així ho resultarien avui, s'han d'augmentar en la proporció suficient per a que ho resultin, tenint en compte que el metge en general ha de poder subvenir a les seves necessitats raonables amb una jornada de treball que no sigui intensiva per costum, com amb tanta freqüència ho és en l'actualitat.

2 El metge ha de tenir establertes hores ordinàries de treball, tant si es tracta de visita domiciliària com de despatx.

3 S'han de considerar treballs ordinaris els serveis prestats en les hores ordinàries de jornada preestablertes, consistents en l'exploració usual, redacció de la fórmula o fórmules conseqüents i notes verbals aclaratòries.

4 S'han de considerar treballs extraordinaris tots els prestats a fora de les hores ordinàries de visita i tots els que encara que siguin prestats en elles consisteixin en exploracions no usuals i en pràctiques terapèutiques, canvis d'impressions amb altres companys, visites múltiples i testimonis escrits de tota mena, excepte la recepta pròpiament dita.

5 Els honoraris, així ordinaris com extraordinaris, dependran de tres factors: a).—La posició social del malalt; b).—El metge; c).—El lloc on se presta.

a).—POSICIÓN DEL MALALT. La població es classificarà en tres grans agrupacions: classe modesta, classe mitja i classe rica, fixant-se per a cada una d'elles la respectiva tarifa.

Els pobres, i no més ells, han de tenir assistència gratuïta, però no a costes del metge com gairebé en absolut succeeix ara, sinó essent degudament retribuïda pels poders públics i per les associacions i particulars que vulguin prestar-la.

Els serveis es prestaran amb la mateixa cura a totes les classes socials.

b).—EL METGE. Les circumstàncies personals i la raó d'especialització, són factors que han d'influir en els honoraris mèdics, si bé s'ha de sentar el principi de que en definitiva aquests han d'oscil·lar entre el mínim establert amb caràcter general i un màxim prudencial individual.

c).—LLOC ON ES FA EL SERVEI. La població, i dintre d'ella determinats barris, ha de influir molt sobre la manera d'ésser recompensats els serveis mèdics, així com també hi ha d'influir l'estat sanitari de la comarca (llocs amb epidèmia o insalubres), el prestar-se a determinada distància del punt de residència del metge, i el caràcter i situació de la casa, establiment o poblat on es presta (balnearis, nosocomis, ambulàncies, etc).

6 Per a tot el referent al contracte d'iguales o conductes, el SINDICAT accepta les Bases aprovades per la Federació dels Col·legis de Metges de Catalunya, amb una sola addició, i és: que mitjançant un suplement d'igual a o amb una iguala especial i previ conveni exprés entre el metge i el client, podran establir-se abonaments per a determinats serveis extraordinaris, sempre d'acord amb la secció comarcal.

7 En cada comarca o localitat s'establiran les normes de treball i les tarifes especials que d'acord amb les bases anteriors i segons les circumstàncies locals es creguin més justes. Unes i altres deuran ésser revisades i aprovades tant per la Junta Comarcal, com per la del SINDICAT, per a tenir d'aquest tot l'apoi necessari i a fi d'evitar tota extralimitació, que mai podrà ésser defensiva.

8 Per a la implantació d'aquestes tarifes i normes, es donarà un marge prudencial de temps, per a que pugui fer-se d'una manera gradual allà on les circumstàncies ho requereixin, essent d'aconsellar que la prudència sigui la guidora d'aquesta implantació, a fi de no crear dificultats, conflictes ni antipaties al SINDICAT i a la classe mèdica en general.

Addenda.—Les bases al·ludides en la norma 6, diuen:

Bases per a l'arreglament de les conductes mèdiques, aprovades per la Federació dels Col·legis de Metges de Catalunya.

1.ª La forma d'igual a serà la de contracte mutu entre metge i família, amb firma d'ambdues parts. Al dors de la còpia de l'interessat, aniran impreses les condicions.

2.ª Cap metge abonarà a cap família, si no presenta documents que acreditin estar al corrent de pagament amb els altres companys.

3.ª Fruiran de la iguala, els individus que resideixin en el domicili del firmant, quedant exclusos els que per qualsevol causa estiguin fora per espai de sis mesos; el servei i els emancipats.

4.ª El preu mínim d'igual a serà el que convinguin els metges de cada comarca, o població en certs casos, prèvia aprovació del Col·legi de Metges respectiu. El preu de les visites extraordinàries i consultes es detallarà en les tarifes confeccionades per cada localitat. Les consultes així com les intervencions s'abonaran a l'acte.

5.ª Dóna dret la iguala a una visita diària en cas ordinari i dues en cas de gravetat, a judici del metge. Tota altra visita serà extraordinària i deurà abonar-se.

6.ª Les visites d'igual a no comprenen les de cirurgia major ni menor, recoïnexements o cures d'especialitats, massatges, sondatges, vacuna-